

Masser af Penge, vi ere villige til at anvende paa Kommunikationsmidler, blive anvendte paa en saadan Maade, at de komme Landet i dets Helhed til gode og ikke tjene til Bedste for en lille Klike Grundejere og for en politisk Klike.

Vi stode i Udvalget 9 mod 6. Af vort Parti var der 2, som hørte til Mindretallet, de andre stode paa mit Parti eller rettere, jeg stod som Ordfører for dem. Og jeg smigrer mig med, at det ikke var de ringest betydende, der stode paa min Side. Men vi burde have været 10 imod 5, thi vi vare faktisk 10 imod 5. Thi indtil det allersidste stod en Socialdemokrat, det ærede Medlem for Randers (Mortensen), ved vor Side og var enig med os. Men da det kom til Stykket, fik han ikke Lov til det. Det var Politik, man skulde støtte...

**Formanden:** Det tør man ikke sige.

**Ordføreren (Bluhme):** Han fik ikke Lov til det...

**Formanden:** Det har man heller ikke Lov til at sige.

**Ordføreren (Bluhme):** Han gjorde det da ikke! Han stod paa vor Side i Udvalget indtil det sidste, og hvis ærede Medlemmer ville have Bekræftelse paa, hvad jeg siger, vil jeg, hvis De ikke have hørt hans Foredrag, bede Dem om at læse det. For det er jo det mærkelige, at medens jeg stod som Ordfører dels for Udvalget og dels for dets Flertal, maatte af de 6, der udgjorde Mindretallet, de 5 have Ordet. Ellers plejer jo ogsaa Mindretallet at have en Ordfører; men, som sagt, ved 2den Behandling skulde de alle 5 have Ordet, deriblandt det ærede Medlem for Randers. Det ærede Medlem vil ikke fragaa, at han til det sidste stod paa vor Side. Og i Anledning af, at han paa Grund af sin Samvittighed var nødt til at tage Ordet, vil jeg sige dette: Naar jeg har en intim Ven, som overfor mig søger at forsvare en Sag, som han i sit Hjerte fordømmer, synes jeg, at den skaansomste Maade, hvorpaa jeg kan ytre min Kritik, er ved at sige til vedkommende, at det var noget forbandet Sludder, han sagde...

**Formanden:** Det er ikke noget parlamentarisk Udtryk.

**Ordføreren (Bluhme):** Men da det ærede Medlem ikke er min intime Ven,

kan det ikke falde mig ind at anvende nogen Kritik overfor, hvad han sagde; det vil jeg overlade til hans egne Meningsfæller og til dem af mit Parti, som have støttet ham.

Jeg skal indrømme en Ting: at det i det parlamentariske Liv naturligvis ofte er vanskeligt ved Afstemninger at tage Standpunkt; med Hensyn til de 100 eller 150 Lovforslag, vi faa til Bedømmelse, er det umuligt for hver enkelt af os at være inde i Sagerne. Det er saa og maa være saa, at man vælger i Partierne Medlemmer til Udvalg, og ved de Sager, som man dels ikke er inde i og dels ikke har Tid til at sætte sig ind i, der følger man sine Partimedlemmers Indstilling. Jeg tror ikke, det er sket før i vort Parti, at Partiet har stemt imod Flertallets Indstilling. Jeg tror, at Flertallets Indstilling var saa vel motiveret i selve Betænkningen og saa vel støttet af Andragender fra Folk, der have overlegent Blik paa Sagerne, at jeg kunde have ventet, at Flertallet havde fulgt os. Grunden til, at mit Parti ikke gik med Flertallet, eller at Flertallet altsaa ikke gik med, og at der kom Usikkerhed ind ved Afstemningen, var jo den, at Ministeren støttede Mindretallet, og Socialdemokratiet støttede sine politiske Modstandere i denne Sag. Ja, jeg har allerede sagt, at den højttærede Minister er naturligvis undskyldt for, at han ikke kan være inde i alle disse Ting saa godt, som jeg vilde ønske, han havde været; jeg vilde ønske, han havde siddet i Erhvervslivet og følt Byrderne ved samme og følt Trangen til Udviklingen af Kommunikationsmidlerne og alle de Omraader, der høre her ind under. Jeg kan ikke bebrejde ham, at han holder paa sin sagkyndige Vandbygningsdirektør, men hvad jeg kan bebrejde ham, er, at han ikke har hørt sig for andre Steder og ikke har været modtagelig for Grunde og har sat en Ære i netop at faa gennemført det, som hans Vandbygningsdirektør havde sat ham i Hovedet. Og jeg kan ikke fortænke ærede Medlemmer i, at de kunne blive noget vankelmødige, naar Ministeren staar saaledes, men jeg vil henstille til Dem, at for det første stod vor Konseilspræsident paa vor Side, han havde det Mod at vedkende sig overfor sin Kollega sin gamle Mening, at Udviklingen burde gaa mod Vest. De andre Ministre tror jeg nok forsvandt inden Afstemningen. Jeg henstiller til den ærede Minister selv at bedømme, hvorfor han tror, de forsvandt.